

Kovács Anna 4.e

A lány, aki megmenti a sünit

Délután volt. Szakadt az eső. Hanna bent ült, és nézett ki az ablakon, hogy mikor áll el az eső. Ugyanis nagyon szeretett volna kimenni, mert szeretett volna kint játszani.

Ahogy nézett ki az ablakon, megpillantott egy sünit. Azonnal szólt az anyukájának, hogy segítsenek neki, mert biztos fázik és eltévedt. Azonnal kimentek és segítettek a süninek.

Behozták és felmelegítették. Másnap reggel szép ködös reggel volt, alig lehetett kilátni. Iskolába menet is alig lehetett látni. Hanna csak a sünire gondolt. Iskolából jövet felszedett pár levelet, valamelyik piros, sárga, narancs és barna volt. De mikor hazaért megpillantotta a sünit, azt amelyiket megmentett tegnap. Rögtön odahívta az anyukáját:

-Biztos ide akar költözni- mondta az anyuka.

-Tényleg?- kérdezte Hanna. -Akkor megtartjuk?

-Hát... na, jó!- mondta az anyuka. -De akkor el kell vinnünk az állatorvoshoz, vennünk kell neki ennivalót és meg kell tudnunk, mit kell csinálni egy sünival?

-Oké! -mondta Hanna -Akkor menjünk!

Elindultak. Elsőnek állatorvoshoz mentek, utána ennivalóért.

-Biztos, hogy jó lesz neki az az ennivaló?- kérdezte Hanna.

-Igen. - mondta az anyuka.

-És ha nem szereti?

-Biztos, hogy ízleni fog neki, ne aggódj!

-Oké!- mondta Hanna.

Pár év múlva már a süni öreg volt. Hanna még el is nevezte: Nini.

Nini nem mozgott, nem is evett, de még játszani sem játszott. Látta, hogy már nagyon öreg volt. Másnap reggel Nini nem ébredt fel. Azt hitte Hanna, hogy még csak alszik, de nem. Bevitték az állatorvoshoz, aki azt mondta, hogy elhunyt. Egyből könny hullott a szememből.

-Akkor el kell temetni?

-Igen-mondta az anyuka.

Így eltemették Ninit.

Mindig emlékezni fogunk rád!